

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko pozwanemu Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w O.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 7 stycznia 2015 r., sygn.. akt I C 2399/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim zwolnił T. W. od kosztów sądowych w sprawie z powództwa T. W. przeciwko Skarbowi Państwa – Areszt Śledczy w O. o zapłatę w części, a mianowicie powyżej kwoty 200 zł i oddalił wniosek o ustanowienie adwokata. Ustalił, że powód otrzymuje rentę w wysokości 850 zł. Przebywa w Zakładzie Karnym. Jest więc w stanie uiścić opłatę w wysokości nie wyższej niż 200 zł. Powód jest w stanie właściwie wyartykułować swoje roszczenia i je uzasadnić. Pomoc adwokata nie jest więc mu potrzebna.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia wniósł powód wskazując, że nie jest w stanie uiścić opłaty od pozwu nawet w kwocie 200 zł, gdyż mimo że przebywa w Zakładzie Karnym z otrzymywanej renty musi opłacać mieszkanie. Podał również, że nie potrafi prowadzić swojej sprawy przed sądem mimo odpowiedniego zredagowania pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy – wbrew zarzutom zawartym w zażaleniu – prawidłowo ustalił, że powód jest w stanie bez uszczerbku dla swojego utrzymania ponieść opłatę od pozwu w wysokości 200 zł. Argument podniesiony przez skarżącego, że z otrzymywanej renty musi opłacić mieszkania nie może decydować o całkowitym zwolnieniu powoda od kosztów sądowych. Powód bowiem obecnie przebywa w zakładzie karnym i posiadane mieszkanie może wynająć i z czynszu najmu czerpać środki na opłacenie należnych za mieszkanie świadczeń.

Dotychczasowa postawa powoda w procesie wskazuje jednoznacznie, że powód nie jest osobą nieporadną i że potrafi samodzielnie dbać o swoje sprawy w procesie.

Mając powyższe na uwadze należało, zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.